

Kolozsvári történetek?

Szerk, 2012, április 1 - 20:27

- [Helyszíni tudósítás](#)
- [Porció Veronika](#)

Lászlóffy Csaba *Az éden kényszerképzete* című, a budapesti Napkút Kiadónál megjelent prózakötetének könyvbemutatóját 2012. március 26-án este tartották Magyarország Kolozsvári Főkonzulátusának zsúfolásig telt nagytermében.

Kolozsvári történetek?

Lászlóffy Csaba József Attila-díjas költő, író, drámaíró, esszéista, műfordító közel öt évtizedes alkotói munkásságának legújabb kötete, *Az éden kényszerképzete* négy kisregényt tartalmaz: *Az áldozat*; *Legforróbb nyaram avagy az éden kényszerképzete*; *R. és G. változatok*; *Megérkezni valahová*. A bemutató előadói, **Kántor Lajos** Széchenyi-díjas irodalomtörténész, a Korunk korábbi főszerkesztője és **Korpa Tamás** irodalomkritikus, költő eltérő nézőpontból közelítettek a szöveghez, de hasonló következtetésekre jutottak a kötet esztétikai és poétikai értékelésében.

Kántor Lajos elhelyezte a hallgatók számára *Az éden kényszerképzete* című könyvet az író életművében, illetve a kortárs magyar irodalomban. Rámutatott, hogy a Lászlóffy-kötet párbeszédbe tud lépni több világirodalmi és hazai szöveggel is, például Kassák Lajos, Cholnoky Viktor, Thomas Bernhard, T. S. Eliot, Stendhal, Dosztojevszkij, Turgenyev műveivel. (Maga Lászlóffy Csaba a francia irodalmi kultúrát és különösen a francia esszéregényt említette ihlető és ösztönző forrásaként.) Kántor Lajos még hozzátette, hogy Lászlóffy hatalmas prózai életművének elsősorban a történelmi szemlélet a jellegzetessége, azonban ez a kötet kiemelkedik a sorból. Korpa Tamás viszont arra világított rá, hogy az író mostani hősei nem ismert történelmi alakok, vagy valamilyen irodalmi fikcióból kölcsönzött karakterek, hanem az utóbbi évtizedek súlyos valósághelyzeteinek (áldemokrácia, idegklinikai kezelés, szakítás) elidegenedett áldozatai. Lászlóffy megerősítette, hogy nem történelmi, hanem „reinkarnációs” folyam(at)ot, a tér-idő szerkezeteket lebontó *egyidejűsítéseket* ír.

Az est fő kérdésének bizonyult az, hogy mennyiben tekinthető Lászlóffy Csaba könyve kolozsvári történetnek. Kántor elutasította ezt a lehetőséget, Korpa Tamás pontosított: nem referenciáit, hanem hangulatát, élelményét tekintve lehet kolozsvári a megidézett szöveg. Maga a kötet szerzője nem vetette el a kolozsvári jelzöt, mint elmondta, szereplői és elbeszélői közérzetét tekintve joggal nevezhető annak. **Szilágyi Mátyás** főkonzul is azt emelte ki a beszélgetés végén, hogy a mű gondolatiságában, komor, szürrealisztikus képei révén részben rokonítható a közelmúlt kolozsvári regényeivel.

A könyv mindkét méltatója felhívta a közönség figyelmét a pszichoanalitikus, lélektani olvasatra, az álomleírásokra, férfi és nő viszonyának összetettségére, a psziché kiszámíthatatlan, helyenként morbid folyamatainak leképezésére. Korpa Tamás megállapította, hogy Lászlóffynak a koherens narrációt lebontó prózatechnikája talán az álom működés módjával modellálható leginkább. Ezt a megközelítést erősíti a kötet borítóján **Vinczeff László** *Bujkáló fények* című festménye, derengő fényeivel, rejtélyes homályával.

Lászlóffy Csaba *Az éden kényszerképzete* című prózakötetét nagy érdeklődéssel fogadta a közönség. A könyvből részleteket adott elő **Jancsó Miklós** színművész, író, egyetemi adjunktus és lánya, **Jancsó Hajnal** előadóművész. **Béres Melinda** és **Márkos Albert** hegedűművészek pedig R. M. Glier- és Bartók-hegedűduókat adtak elő.

Porció Veronika